

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Девин , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Илияна Р. Ферева - Зелева

при участието на секретаря Диана Ал. Стоева
като разгледа докладваното от Илияна Р. Ферева - Зелева Гражданско дело № 20205410100433 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.357 КТ, във връзка с чл.128, т.2 КТ, чл.242 КТ, във връзка с чл.245 КТ, във връзка с чл.129, чл.350, ал.1 и чл.350а КТ.

Образувано е по предявени иски от ПЛ. ВЛ. М., с ЕГН *****, от гр. Г. Д., обл. Б., ул. Л. С. № против “Ф. ин. – ВМ“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Д., общ. Д., обл. С., ул. К. Т. № Д-*, ет.*, ап.*, представлявано от В. Ал. М., с искане за осъждане на ответника да му заплати трудови възнаграждения за периода от 05.02.2018г. до 05.04.2020г. в общ размер на 21 839.53 лева и дължими суми за осигурителни и данъчни задължения в размер на 11 629.91 лева, като общата сума по иска възлиза на 33 469.86 лева. Моли съда да задължи работодателя да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяване на трудовото правоотношение, като го задължи да нанесе трудовия стаж по трудовото правоотношение в трудовата му книжка.

Ищецът поддържа в исковата молба, че считано от 05.02.2018г. до 05.04.2020г. е бил в трудово правоотношение с ответника „Ф. ин. - ВМ“ ЕООД гр. Д., изпълнявайки длъжността юрисконсулт, със сключен трудов договор № 1/05.02.2018г. Твърди, че от страна на ответника не са били изплатени трудови възнаграждения за периода от 05.02.2018г. до

05.04.2020г., както и сумите дължими към общественото осигуряване осигурителни вноски, както следва: 1/ За 2018г., периода от 05.02. до 31.12. - 10 месеца, 23 дни x 791.50 лева, неизплатени трудови възнаграждения, общо за сумата от 8 094.04 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното изплащане и за същият период на 2018г. невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство – 10 месеца, 23 дни x 421.48 лева, общо удържки, за сумата от 4 311.74 лева; 2/ За 2019г., периода от 01.01. до 31.12. - 12 месеца x 869.09 лева, дължими възнаграждения, общо за сумата от 10 429.08 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното и изплащане и за същия период на 2019г., невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство - 12 месеца x 462.81 лева, общо удържки за сумата от 5 553.72 лева и 3/ За 2020г., периода от 01.01. до 05.04. - 2 месеца, 5 дни x 946.69 лева, неизплатени възнаграждения, общо 3 313.41 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното изплащане и за същия период 2020г., невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство – 2 месеца и 5 дни, общо удържки за сумата от 1 764.45 лева, или сума за възнаграждения сумарно за всички месеци, за периода от 05.02.2018г. до 05.04.2020г., в размер на 21 839.53 лева и дължими суми за осигурителни и данъчни задължения в размер на 11 629.91 лева, като общата сума по иска възлиза на 33 469.86 лева, без лихвите. Моли съда да признае за законен трудовия му стаж за длъжността по трудовият договор за исковия период и задължи дружеството да го нанесе/отрази в трудовата му книжка.

От ответника не е представен писмен отговор.

В съдебно заседание ищецът лично, поддържа предявените искове. Моли съда да постанови неприсъствено решение при условията на чл.238 ГПК, с което да уважи иска.

Ответникът не изпраща представител и не ангажира становище.

Съдът прие от фактическа и правна страна следното:

Не са налице основания за постановяване на неприсъствено

решение, поради призоваване на ответника по реда на чл.50, ал.4, във връзка с ал.2 ГПК, чрез залепване на уведомление, като всички книжа са приложени по делото, тъй като връчителят не е намерил достъп до канцеларията или служител, съгласен да приеме книжата. Търговецът е напуснал адреса и не е вписал в търговския регистър новия си адрес, поради което не са налице предпоставките визирани в чл. 239, ал.1, т.1 ГПК, предвид връчването на книжата по реда на чл.50, ал.4, във вр. с ал.2 на ответното дружество, не са били указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание.

Ищецът, представя трудов договор без номер от 05.02.2018г. , сключен в гр. Д. между „Ф. Ин.“ ЕООД, с който дружеството в качеството на работодател възлага, а ищецът е приел да изпълнява длъжността „юрисконсулт“, с място на работа в гр. Д. за неопределено време, при основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1 020.00 лева. Трудовият договор е попълнен на ръка в частта на уговореното трудово възнаграждение.

Ищецът е подписал трудовия договор в качеството си на служител и на упълномощен служител за работодателя, че на 05.02.2018г. е получил екземпляр от трудовия договор и заверено уведомление от ТД на НОИ на 05.02.2018г.

Приложен е и трудов договор № 1/05.02.2018г., с който дружеството в качеството на работодател, възлага на ищеца длъжността юрисконсулт, при основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1 020.00 лева., подписан от ищеца в качеството му на служител и на упълномощен служител за работодателя.

От приложена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ от ТД на НАП Пл., придружително писмо №213901800259239/08.02.2018г. се установи, че работодателят „Ф. Ин.“ ЕООД има вписано заверено уведомление за сключен след 01.01.2003г. договор с ищеца.

На 22.12.2017г. е съставено пълномощно, с нотариално заверен подпис от В. Ал. М., с Руско гражданство, с което е упълномощил ищеца ПЛ.

ВЛ. М. да го представлява пред всички държавни и общински органи, съдилища, нотариуси по компетентност, както и пред всички физически и юридически лица и др., като от негово име и за негова сметка, да подава, подписва и получава всякакви документи, свързани с дейността и регистрацията на „Ф. ин. - ВМ“ ЕООД в ТР. пълномощното включва и права да подписва и регистрира трудови договори от името на дружеството за длъжността юрисконсулт, мениджър и други, включително със себе си за неопределено време и възнаграждение не по-голямо от три минимални заплати на месец, консултантски договори, предварителни и окончателни договори с експлоатационни дружества, договори за строителство, снабдяване, обзавеждане, договори за наем и аренда при условия, каквито успее да договори, както и да завежда дела, при нужда да преупълномощава адвокати и трети лица със същите права, с цел защита на неговите и на дружеството интереси. Да извършва всички дейности, подписва и получава всички документи за осъществяване на гореописаните права. Пълномощното е валидно за неограничен срок.

На 17.08.2017г. от В. Ал. М. е съставено пълномощно, с нотариално заверен подпис, с което е упълномощил ищеца ПЛ. ВЛ. М. да представлява дружеството пред Министерство на Земеделието и храните, Държавен Фонд „Земеделие“ и други като от името и за сметка на дружеството да подава, подписва и получава необходимата документация, с цел кандидатстването и усвояването на суми по всички програми и мерки на Европейския съюз в Република България и регистрира дружеството като „Земеделски производител“, във връзка със строителството в собствения на дружеството недвижим имот, а именно: Поземлен имот, с идентификатор 23025.501.985 по КККР на гр. Д., общ. Д., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК - София, с административен адрес гр. Д., п.к. 48*, с площ 484 кв.м., с трайно предназначение на територията урбанизирана и начин на трайно ползване за друг обществен обект, комплект, при съседни на имота с идентификатори: 23025.501.1172, 23025.501.981, 23025.501.389, 23025.501.1027, за които със заповед № А-125/17.02.2009г. на Кмета на община Д. е отреден УПИ I - 981, 984, 985, кв. 66 по плана на гр. Д.. Срок на пълномощното – безсрочно.

На 17.08.2018г. е сключен договор за покупко продажба на

недвижим имот, извършен с нотариален акт № 136, том I, рег. № 1400, Д № 121/17.08.2018г., с който ищецът ПЛ. ВЛ. М., в качеството на пълномощник на „Д. Ин.“ ЕООД гр. Д. е продал чрез себе си, като пълномощник на ответното дружество „Ф. Ин. – ВМ“ ЕООД поземлен имот, с идентификатор 23025.501.985 по КККР на гр. Д., общ. Д., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК - София, с административен адрес гр. Д., п.к. 48*, с площ 484 кв.м., с трайно предназначение на територията урбанизирана и начин на трайно ползване за друг обществен обект, комплекс, при съседни на имота с идентификатори: 23025.501.1172, 23025.501.981, 23025.501.3892, 23025.501.1027, за които със заповед № А-125/17.02.2009г. на Кмета на община Д. е отреден УПИ I - 981, 984, 985, кв. 66 по плана на гр. Д..

До ищеца е изпратено предизвестие за прекратяване на трудовия договор, считано от 05.04.2020г., което е подписано за работодателя и служителя от ищеца.

При тези данни от фактическа страна, искът е предявен на основание чл.357 КТ, във връзка с чл.128, т.2 КТ, чл.242 КТ, във връзка с чл.245 КТ, във връзка с чл.129 и чл.350 КТ.

Спорният въпрос, обуславящ изхода на делото е: дали е бил сключен валиден трудов договор между ищеца и ответника, при положение, че е действал сам за себе си като служител и като упълномощен служител на работодателя по представения трудов договор, на основание на който се претендира изплащане на трудовото възнаграждение от ответника. Съгласно чл.66 ал.1 КТ трудовият договор представлява постигнато между страните взаимно съгласие, по силата на което едната страна – работник или служител се задължава да предоставя работната си сила за ползването ѝ от другата страна – работодател като изпълнява определена работа и се подчинява на установените от работодателя ред и условия за това, а работодателят се задължава да създаде необходимите нормални условия за използване на работната сила и да заплаща на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение. Съгласно §1, т.1 ДР КТ "работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство,

дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател. Разпоредбата на чл.66 КТ регламентира формата и съществения елементи на трудовия договор, като условие за неговата валидност. Освен че е задължителна неговата писмена форма, разпоредбата на чл.66 КТ сочи и други задължителни условия - място на работа, наименованието на длъжността, датата на сключване, времетраене, възнаграждение и други, т. е. касае се за императивни условия, които не могат да се заобиколят или игнорират. От приложения по делото трудов договор от 05.02.2018г. съдът не установява някои от основните реквизити, необходими за възникване на валидно трудово правоотношение, от което възниква задължение за работодателя да заплати трудово възнаграждение на работника или служителя както дължимите към бюджета данъци и осигуровки. Това е така, тъй като договорът е подписан от ищеца в качеството му на служител и на упълномощен служител, договаряйки сам за себе си. Съгласно разпоредбата на чл.9 ЗЗД автономията на волята на страните да определят съдържанието на договора е ограничена в две насоки — съдържанието му не може да противоречи на повелителните норми на закона и добрите нрави. Добрите нрави не са писани, систематизирани и конкретни правила, а съществуват като общи принципи или произтичат от тях, като за спазването им съдът следи служебно. Един от тези принципи е този на справедливостта, който в гражданските и търговските правоотношения изисква да се закриля и защитава всеки признат от закона интерес. / Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г. по тълкувателно дело № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС/. Въпреки, че по делото е представено нотариално заверено пълномощно от 22.12.2017г. от управителя за упълномощаване на ищеца да подписва и регистрира трудови договори от името на дружеството, включително и сам за себе си, за поставяне на валидно начало на изпълнението на трудовите задължения е необходимо да се спазва изискването на чл.63 ал.3 КТ. Съдът намира, че между страните не е възникнало валидно трудово правоотношение, поради липса на удостоверение от работодателя постъпване на работа. В договора е определено място на работа, без уточняване къде точно ищеца ще изпълнява задълженията си. Няма приложена длъжността характеристика, от която да се установят

възложените от работодателя основни задължения при изпълнение на длъжността. Длъжностната характеристика (макар за нея да не съществува определение в КТ) цели да запознае работника със същността на работата, като там писмено се сочат и съществените елементи от длъжността. Ищецът е представил нотариален акт за сключен договор за покупко продажба на недвижим имот в качеството му на пълномощник, който е относим към договор за поръчка, съгласно чл.280 ЗЗД. В трайната съдебна практика, изразена в Решение №143 от 20.11.2019г. ВКС по т.д. №527/2019г., II т.о. ТК е прието, основната разлика между трудовите и гражданските правоотношения се изразява в предмета на договорите. Предмет на трудовия договор е предоставянето и използването на работната сила - при трудовото правоотношение се дължи прстиране на работна сила на работника или служителя през определено работно време, с определено място на работа, при спазване на трудова дисциплина и йерархична подчиненост между работодателя и работника или служителя. При гражданското правоотношение при договора за изработка или услуга не се предоставя работна сила, а определен трудов резултат, изработване на готов продукт или произведение, извършване на определена услуга. При договора за поръчка също не се прстира работна сила, а се дължи извършване на правни действия за сметка на доверителя. Налице са разлики при определяне на трудовото възнаграждение и възнаграждението по гражданските договори. Трудовото възнаграждение е с постоянен характер, изплащането му следва да е периодично, като тези елементи са част от минимално необходимото съдържание на трудовия договор / чл.66 ал.1 т.7 КТ /. При гражданските договори начинът на определяне на възнаграждението зависи от предмета на договора – може да бъде определено в твърд размер или да е поставено в зависимост от постигнатия резултат и др. Различни са и вътрешните отношения между страните по трудовия договор и гражданските договори. При трудовия договор работникът или служителят е подчинен на работодателя и се намира в положение на йерархическа зависимост спрямо него. Той работи под негов контрол, указания, нареждания и ред, създаден от работодателя, които е длъжен да спазва. При гражданския договор /договор за изработка, услуга или поръчка/ изпълнителят, респективно довереникът е самостоятелен и независим от този, който му поръчва работата и изисква от него доставянето на резултата от нея. Поръчващият и доверителят не се

интересуват от организацията на труда, нито я създават. Изпълнителят и довереникът сами организират трудовата си дейност и постигат дължимия резултат. Трудовият договор е формален – сключва се задължително в писмена форма, докато гражданският договор е неформален и може да се сключи и устно.

Трудовият договор е договор с продължаващо и многократно изпълнение на трудовите операции, като по принцип е безсрочен и по изключение може да бъде и срочен. Гражданският договор е по принцип с краткотрайно действие – до завършване на работата /услугата/ и предоставянето на резултата.

Тълкувайки действителната воля на страните по правилата на чл.20 ЗЗД от представеният по делото трудов договор съдът не установява изразена воля на работодателя за сключване на договора, поради извършено договаряне от ищеца сам със себе си за служител и упълномощен служител с работодателя. Трудовото правоотношение не е възникнало поради липса на изразена воля от работодателя по чл.63, ал.3 КТ удостоверяващо постъпване на ищеца на работа. Всички действия са извършени от ищеца, договаряйки сам със себе си в качеството му на работодател и служител, поради което искът е неоснователен.

Съгласно чл.359 КТ работниците и служителите са освободени от разноси по искове, произтичащи от трудови правоотношения. Те не дължат внасянето на такива разноси по сметка на съда, тъй като за тях производството по трудови дела е безплатно. Същите лица обаче, при неблагоприятен за тях изход на делото, дължи съгласно чл.78 ГПК на насрещната страна всички направени от нея разноси по делото. Поради липса на процесуално представителство на ответника и искане за присъждане на разноси, ищецът не дължи разноси на ответната страна. Поради липса на осъдена страна, разноските за държавна такса, съгласно чл.78 ал.8 ГПК остават в тежест на бюджета.

Мотивиран от изложените съображения, Девинският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от ПЛ. ВЛ. М., с ЕГН

*****, от гр. Г. Д., обл. Б., ул. Л. С. № против “Ф. ин. – ВМ“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Д., общ. Д., обл. С., ул. К. Т. № Д-*, ет.*, ап.*, представлявано от В. Ал. М. за осъждането му да му заплати трудови възнаграждения по трудов договор №1/05.02.2018г. за периода от 05.02.2018г. до 05.04.2020г. в общ размер на 21 839.53 лева и дължими суми за осигурителни и данъчни задължения в размер на 11 629.91 лева, като общата сума по иска възлиза на 33 469.86 лева, както следва: 1/ За 2018г., периода от 05.02. до 31.12. - 10 месеца, 23 дни x 791.50 лева, неизплатени трудови възнаграждения, общо за сумата от 8 094.04 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното изплащане и за същият период на 2018г. невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство – 10 месеца, 23 дни x 421.48 лева, общо удържки, за сумата от 4 311.74 лева; 2/ За 2019г., периода от 01.01. до 31.12. - 12 месеца x 869.09 лева, дължими възнаграждения, общо за сумата от 10 429.08 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното и изплащане и за същия период на 2019г., невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство - 12 месеца x 462.81 лева, общо удържки за сумата от 5 553.72 лева и 3/ За 2020г., периода от 01.01. до 05.04. - 2 месеца, 5 дни x 946.69 лева, неизплатени възнаграждения, общо 3 313.41 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска – 31.12.2020г. до окончателното изплащане и за същия период 2020г., невнесени осигуровки и данък, дължими към държавата по осигурителното и данъчно законодателство – 2 месеца и 5 дни, общо удържки за сумата от 1 764.45 лева, съединен с иск за осъждане на работодателя да нанесе отрази в трудовата му книжка периода от 05.02.2018г. до 05.04.2020г. за трудов стаж, на основание чл.357 КТ, във връзка с чл.128, т.2 КТ, чл.242 КТ, във връзка с чл.245 КТ, във връзка с чл.129, чл.350, ал.1 и чл.350а КТ, като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд -Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Девин: _____